

naar man siger, at Skuespillet ikke kan undvære Bistand af Opera og Ballet, og de henviser til, hvordan man bærer sig ad paa Théâtre Français, paa Burgteatret, paa Deutsches Teater, altsaa paa de største udenlandske Teatre, og mener, man maa gaa frem paa aldeles samme Maade paa vort lille Teater.

Den tredie og efter min Mening ikke den mindst vigtige Grund til Adskillelsen er den økonomiske. Under de nuværende Forhold er det ved Regnskaberne over det kongelige Teaters Drift umuligt at skille Opera og Ballet fra Skuespillet og sige, hvad hver enkelt af dem koster. Der findes indenfor Driften overmaade mange Ting, der er fælles, og som det er ganske umuligt at dele paa en saadan Maade, at man kan sige, at dette tilhører Operaen og Balletten og dette tilhører Skuespillet. En Adskillelse vil hjælpe til, at man faar et bestemt Regnskab over, hvad Skuespillet indbringer eller koster, og ligesaa over, hvad Opera eller Ballet indbringer eller koster. Men een Ting viser i hvert Fald de Budgetter, der findes for det nuværende kongelige Teater, og de, som under Hensyn dertil i Forslaget er opstillede som fremtidige Budgetter, nemlig at af de to Grupper, som Kunstarterne tænkes delte i, vil altid Skuespillet kunne betale sig, medens Operaen og Balletten ikke kan betale sig. Hvis Skuespillet ikke altid kunde betale sig, vilde det ogsaa være ganske umuligt for de private Teatre at bestaa og konkurrere, de maatte da ufravigelig gaa fallit alle sammen. I de senere Aar har Staten til det kongelige Teater givet et Tilskud paa ca. 200 000 Kr., og yderligere er der ydet Laan paa omtrent samme Beløb. Det er vel nok Meningen, at den nye Ordning, jeg her foreslaar, skulde kunne afbøde dette, og at der skulde kunne blive et Overskud, men ingen ved, hvordan Tiderne vil blive, om der efter Krigen vil blive samme Trang til at søge Teater, som der har været under Krigen. Det kunde derfor tænkes, at der stadig vilde fremkomme saadanne store Underskud, som formentlig er vel store for en lille Stat som den danske. Hvis noget saadant sker, vilde det til den Tid være rart at have en virkelig Oversigt over, hvad Driften koster. Vilde man nu gennemføre en Dobbelt-sceneplan og lade de 3 Kunstarter blive sammen, kunde man for det første ikke faa en saadan virkelig Oversigt over, hvordan Udgifterne fordeler sig, og for det andet vilde man, hvis Staten ikke mener at kunne udrede de Beløb, som medgaar

til de tre Kunstarter, være bundet til enten at lade dem alle overgaa til privat Drift eller ogsaa at yde et hvilket som helst Beløb, der maatte kræves. Man vilde da ikke kunne skille dem ad, idet en Dobbeltsceneplan som den Bunch'ske absolut maa medføre, at de fremtidig følges ad, og at Staten fremtidigt vil være bundet. Hvis man gennemfører en Plan som den her forelagte, vil man baade for Skuespillets og for Operaens og Ballettens Vedkommende staa saaledes, at man, alt efter som Lovgivningsmagten maatte finde det rigtigt, kan lade den ene eller den anden overgaa til Privatdrift, eventuelt med et fast Statstilskud. Staten staar altsaa, hvis et Forslag som dette vedtages, frit med Hensyn til, hvorledes den i Fremtiden vil stille sig, medens den derimod vil være bundet, hvis man gennemfører Dobbeltsceneplanen. Da jeg imidlertid ved, at der indenfor de ærede Medlemmers Kreds findes adskillige, som ogsaa er meget interesserede i den Bunch'ske Dobbeltsceneplan, vil jeg meddele, at den ligger fuldt færdig med Tegninger, Overslag, Budgetter, Lønninger og lignende og vil staa til Disposition for det kommende Udvalg til Sammenligning med den her foreliggende Plan. Jeg skal blot om Dobbeltscenen sige, at den selvfølgelig i Drift er billigere, en Fællesdrift maa nødvendigvis blive billigere, men hvorvidt den kan sikre et Overskud — jeg indrømmer, at heller ikke denne Plan kan sikre os et stort Overskud, og det vil altid komme til at bero paa den Interesse, Publikum viser —, kan man naturligvis ikke udtale sig om; jeg vil dog sige, at man skal betænke sig to Gange, inden man vælger Dobbeltscenen.

Sluttelig vil jeg lægge Tingets Medlemmer paa Sinde, at naar jeg før brugte Udtrykket: det kongelige Teaters ganske umulige Forhold, er det ikke et Udtryk helt hen i Vind og Vejr, det er et Udtryk, som paa en anden Maade skal sige det, jeg tror at maatte sige til Tingets Medlemmer, at saadan som det gaar nu ved det kongelige Teater, kan det ikke blive ved at gaa. Det er ikke rimeligt, at Staten kan vedblive at yde et Tilskud paa op imod $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. om Aaret, og det er navnlig ganske umuligt, at vi kan bevare vor nuværende Scene med de Forhold, den byder Skuespillerne. Den ene dygtige Skuespiller efter den anden forlader Teatret til Dels paa Grund af de uheldige Forhold for det reciterende Skuespil, og Enden vil da blive, at vi kommer til at staa tilbage med Opera og Ballet alene.